

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto, have affixed their signatures on behalf of their respective Governments.

DONE in Paris, the twenty-fifth day of February of the year nineteen hundred and fifty-four, in the English, French and Spanish languages (all three texts being equally authoritative), in a single copy which shall be deposited in the Archives of the International Civil Aviation Organization. Certified copies thereof shall be transmitted by the Secretary-General of the Organization to all signatory and acceding Governments.

(Signatures).

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørig bemyndigede, meddelt deres underskrift på deres respektive regerings vegne.

UDFÆRDIGET i Paris den 25. februar 1954 på engelsk, fransk og spansk (idet alle tre tekster har samme gyldighed) i eet eksemplar, der vil være at deponere i den Internationale Civile Luftfartsorganisations arkiv.

Bekræftede afskrifter af overenskomsten skal af Organisationens generalsekretær tilsendes alle underskrivende og tiltrædende regeringer.

(Underskrifter).

Bemærkninger til forslaget.

For at sikre den militære flyvning mellem Nordamerika og Europa over det nordlige Atlanterhav udlagde de allierede magter under den anden verdenskrig et antal skibe med faste positioner i Nordatlanten. Disse stationers vigtigste opgave var afgivelsen af regelmæssige vejrmedlinger, men herudover indgik de som et vigtigt led i den almindelige sikringstjeneste for den militære lufttrafik gennem udførelsen af kommunikationstjeneste og radiopejling samt som støttepunkter ved eftersøgnings- og redningstjeneste.

Efter krigen afholdtes der i London i september 1946 en international konference om denne sikringstjenestes opretholdelse. Sikringstjenesten blev anbefalet som uundværlig af de lande, der drev rute-flyvning på Nordatlanten, herunder også Danmark, og man enedes om en overenskomst til sikringstjenestens opretholdelse.

Til fornyelse af denne overenskomst afholdtes i London i april/maj 1949 en konference, hvor man afsluttede en ny overenskomst, gældende indtil den 30. juni 1953. Rigsdagen har ved beslutning af 20. marts 1951 meddelt sit samtykke til Danmarks ratifikation heraf, jfr. bekendtgørelse i lovtidende C. nr. 42 af 31. august 1951.

Overenskomsten blev efter aftale mellem de interesserede stater forlænget med 1 år fra den 30. juni 1953 på uændrede vilkår, hvilket for Danmarks vedkommende skete med tilslutning fra folketingets finansudvalg, jfr. udvalgets skrivelse af 29. maj 1952, aktstykke nr. 678.

Til fornyelse af den således forlængede overenskomst indkaldte rådet for den Internationale Civile Luftfartsorganisation (ICAO) til en konference, der afholdtes i Paris i tiden fra den 9. til den 25. februar 1954 med deltagelse af repræsentanter for følgende lande: Belgien, Canada, Danmark, Frankrig, Holland, Irland, Island, Israel, Italien, Norge, Schweiz, Spanien, Storbritannien og Nordirlands Forenede Kongerige, Sverige og Amerikas Forenede Stater.

Der opnåedes på konferencen enighed om bibeholdelsen af driften af et vejrskibsnet, bestående af 9 stationer, hvoraf de 5 skal drives af de europæiske stater og de resterende 4 af USA og Canada i forening. Stationsnettet er forblevet uændret, bortset fra, at den tidligere station „H“, position 36° N 70° V, nu er udgået.

Ansættelsen af de i vejrskibsoverenskomsten deltagende staters bidrag til dækning af driftsudgifterne er foretaget dels på basis af de kontraherende staters andel i den regelmæssige, offentlige lufttrafik over Nordatlanten og dels på basis af den almindelige meteorologiske nytte, de enkelte stater har af nettet.

Danmark skal efter overenskomsten ikke levere eller drive noget vejrskib, men skal ifølge artikel III som sit bidrag til dækning af driftsomkostningerne udrede et årligt beløb på £ 41.565, hvilket svarer til 806.361 danske kr. (kurs 19,40).

Efter den hidtidige overenskomst udgjorde Danmarks årlige bidrag 460.000 norske kroner, hvilket svarer til 446.200 danske kroner (kurs 97).